

кей) и мъчния достъпъ до него. Въ околноститѣ му има хубави лозя, и въ последни години тамъ се построиха много вили и единъ дворецъ. Балчикъ нѣма плажъ, но неговиятъ брѣгъ е много красивъ, и този градъ ще стане едно отъ най-посещаванитѣ мѣста презъ лѣтото, което ще повдигне и поминъка му.

Балчикъ е много старъ градъ. Нѣкога се наричалъ Дионисополисъ. Презъ IV и III в. пр. Хр. той достигналъ до голѣмо благосъстояние. Той сѣкълъ монети и успѣлъ да украси своитѣ улици съ най-хубави мраморни статуи, остатъци отъ които имаме запазени въ Народния музей въ София, както и въ Варна. Това благосъстояние се явява и въ римско време. Градътъ продължава да сѣче монети (сега съ образитѣ на римскитѣ императори), и намѣренитѣ предмети въ гробници отъ тая епоха показватъ богатство и вкусъ у неговитѣ жители. Тѣ били предприемчиви хора и за единъ отъ тѣхъ има запазенъ надписъ, че ходилъ чакъ при императора въ Римъ, което за тогавашнитѣ времена не било лесно. Населението му рано приело християнството, и въ първитѣ християнски времена тукъ имало и епископъ.

Новото име Балчикъ води началото си вѣроятно отъ българския боляринъ Баликъ, който живѣлъ презъ времето на Ивана Александра (XIV в.). То се срѣща първа отъ 16 вѣкъ.

На северъ отъ Балчикъ, на дълъгъ езикъ между два дола, е разположенъ гр. **Каварна**, съ около 5 хиляди жители — далечъ 2 клм. отъ морския брѣгъ. Кжщитѣ по-рано бѣха наредени по дветѣ страни на едничката улица, която води къмъ морето. Сега градътъ се застроява на северната страна, а не при морето, гдето има силни вѣтрове. На морския брѣгъ има магазини, митница, а до морскитѣ бани се издигатъ нѣколко вили. Въ дола на северната частъ на града има остатъци отъ джамия, турска баня и голѣма чешма, отгдето и днесъ